

Huwelijk met Hindernissen

(Hochzeit mit Hindernissen)

Blijspel in drie bedrijven

door

ERICH KOCH

vertaling

An van Kessel

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HUWELIJK MET HINDERNISSEN - HOCHZEIT MIT HINDERNISSEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ERICH KOCH** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © 2007 by Wilfried Reinehr Verlag
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Igor - de morgen na zijn vrijgezellenavond een onbekend vrouwtje in z'n bed vindend, dat hem beter aanstaat dan zijn eigenlijke bruid

Polly - het onbekende wezen, dat ook niet zo precies weet hoe ze in dat bed terecht is gekomen en later het meisje uit de taart blijkt te zijn

Rita - de rijke moeder van Igor, extra uit Australië overgekomen voor het huwelijk van haar zoon, en Polly voor haar schoondochter houdend

Heleen - de werkelijke bruid van Igor; ambtenares, zuur, pinnig, ouderwets en ook nog prat gaande op haar onbeschadigde toestand

Harm - de vriend van Polly en werkzaam bij de belastingen; heeft zijn voorlichting genoten uit het literaire werk van ene dokter Frommel

Kuyper - de vader van Heleen; fabrikant en weduwnaar; altijd voor een grapje te vinden en daarom ook bereid voor sjamaan te spelen

Reinout - medewerker van de burgerlijke stand en in zijn functie van gemeentelijk huwelijksambtenaar een vooruitstrevende enthousiasteling

DECOR:

Het verhaal speelt in een doorsnee huiskamer, er zijn geen tussentijdse decorveranderingen nodig en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links deur naar de keuken; korte kant rechts deur naar het slaapgedeelte. De aard van deze locaties komt nauwelijks ter sprake. In de brede achterwand de deur naar buiten. Hoe daaraan gestalte wordt gegeven, is afhankelijk van de mogelijkheden ter plekke. Hetzelfde geldt ook voor de aankleding van de kamer. Hierbij dient men echter wel rekening te houden met het feit, dat het een woongelegenheden is voor een jonger echtpaar. Centraal hierin staat een slaapbank, die ook als zodanig dient te functioneren. Verder een tafel met stoelen, kast en/of buffet etc. Op de tafel dient een vaas met bloemen te staan.

EERSTE BEDRIJF

Igor en Polly liggen, geheel gekleed, maar zonder schoenen, op de uitgetrokken slaapbank; hij achtertegen, zij voren; beiden hebben de deken tot over het hoofd getrokken.

Igor: *(steekt langzaam z'n hoofd buiten de deken, verdwaasd)* Oooh, m'n hoofd! Wat mag toch gebeurd zijn? *(tast ernaar)* En m'n rug! Waar heb ik gadsamme op gelegen? *(haalt een damesschoen tevoorschijn, verwonderd)* Moet je zien. Zoiets draag ik haast nooit. *(kijkt om zich heen, roept)* Heleen! Heleen, waar ben je?

Polly: *(steekt haar hoofd onder de deken uit)* Wat is? Waar ben ik? Aaah, ik voel me kotsmisselijk! *(ziet Igor, schrikt)* Help, een man! *(trekt de deken weer over haar hoofd)*

Igor: Heleen?

Polly: *(komt weer tevoorschijn)* Wat doet u in mijn bed?

Igor: Dit is uw bed? Hoe komt dat dan in mijn woning?

Polly: Uw woning? *(kijkt rond)* Lieve hemel, hoe kom ik hier terecht?

Igor: Geen idee. Ik lag in coma.

Polly: U hebt me toch niet lastiggevallen, hoop ik?

Igor: Lastiggevallen? Niet dat ik weet. *(tast weer onder de deken, haalt de andere damesschoen tevoorschijn, gooit hem, net als de andere, buiten het bed)*

Polly: Nog 'n geluk. Maar wat ligt er toch... *(kijkt onder de deken, haalt de schoenen van Igor tevoorschijn, bekijkt ze ongelovig, zet ze voor het bed)*

Igor: Wie bent u eigenlijk?

Polly: *(houdt de deken voor haar borst)* Het schiet me nu net even niet te binnen.

Igor: Ik word in elk geval door iedereen Igor genoemd. *(geeft haar 'n hand)*

Polly: Aangenaam. *(trekt de deken weer tot onder haar kin)*

Igor: M'n kop staat op springen en m'n keel is helemaal uitgedroogd.

Polly: In mijn hoofd zit de een of andere idioot op 'n bongotrommel te slaan. Maar eh, wat denkt u nu te doen?

Igor: Luister, ik weet ook niet precies hoe dat met ons twee zit, maar ik stel voor, dat we eerst maar eens je en jij tegen elkaar zeggen.

Polly: Zomaar pardoes "jij"? Me lijkt, dat we daarmee toch maar beter nog 'n poosje moeten wachten.

Igor: Hoe lang dan?

Polly: Een tot twee maanden. Zeker is zeker.

Igor: Ach wat, waarom dat opgeschroefde gedoe allemaal. Ik ben gewoon Igor. En jij?

Polly: Ik geloof, dat ik Polly heet.

Igor: Dat geloof je?

Polly: Ik ben op dit moment niet zeker van mezelf. Tot nu toe wist ik tenminste nog steeds naast welke man ik 's morgens wakker werd.

Igor: Dit is voor mij ook de eerste keer, dat ik... (*schrikt*) Goeiegenade zeg, Heleen!

Polly: Heleen?

Igor: Mijn verloofde. We trouwen morgen.

Polly: (*onthutst*) Je gaat morgen trouwen? En wat voor 'n rol speel ik dan daarbij? (*schrikt*) O hemeltje, Harm!

Igor: Wie is Harm?

Polly: Mijn verloofde.

Igor: Doet hij moeilijk?

Polly: Harm is ambtenaar.

Igor: Nou, dan zal hij zo vlug niet iets doen. Maar eh, Heleen is ook zoiets.

Polly: En je hebt echt geen idee van wat er gebeurd kan zijn?

Igor: Ik weet alleen nog, dat ik bij de binnenkomst hier m'n slaapkamer niet kon vinden. Volgens mij kwam dat, omdat de deuren, door de rotatie van de aarde, niet op hun plaats bleven. En daarom ben ik gemakshalve op deze slaapbank gaan liggen. Die had ik al van tevoren in gereedheid gebracht, omdat twee vrienden van me zouden blijven overnachten.

Polly: En hoe ben ik hier terecht gekomen?

Igor: Ik ben een stuk van de film kwijt. Ik kan me alleen nog aan een immens grote taart herinneren.

Polly: Houd je van haar?

Igor: Welnee, ik ben niet zo verzot op zoetheid.

Polly: Van Heleen, bedoel ik.

Igor: Natuurlijk, anders zou ik niet met haar trouwen.

Polly: Allicht niet. En hoe is ze zoal in het gebruik?

Igor: Heleen weet wat ze wil. Ze zegt altijd, dat het geen kwaad kan als de man al voor het huwelijk naar de vrouw luistert. En ook, dat hij vóór die tijd eigenlijk in het leger moet zijn geweest.

Polly: Logisch. Zodat hij van tevoren al aan kantine-eten gewend is.

Igor: Nee, Heleen is van mening, dat hij daar leert in het gareel te lopen en te gehoorzamen.

Polly: Waarom trouwt ze eigenlijk met je?

Igor: Heleen wil, dat ik ooit de zaak van haar vader overneem.

Polly: Ach zo. Nou, dan alvast gefeliciteerd zeg. En dan lijkt het me nu maar het beste, dat ik er vandoor ga.

Igor: Ja. Niet dat Heleen of mijn moeder ons hier nog onder deze omstandigheden aantreffen.

Polly: (*spottend*) Wat zou mammie wel niet van haar brave zoontje gaan denken.

Igor: Ma kent Heleen niet eens. Sinds haar scheiding, een jaar of tien geleden, leeft ze bij m'n grootmoeder in Australië.

Polly: Australië?

Igor: Ja. En zij is het ook, die me achter de veren zit om te trouwen. Mijn levenswijze is haar een doorn in het oog. Zij zegt, dat een man van mijn leeftijd niet achter elke rok moet aanhollen, maar een gezin dient te stichten en kinderen moet krijgen.

Polly: (*laatlunkend*) Ik begrijp het al. Als je de ouders met moeite hebt grootgebracht, beginnen ze doorgaans lastig te worden.

Igor: En als ik nu niet met die Heleen trouw, kan ik naar de erfenis fluiten.

Polly: (*spottend*) Ik krijg er tranen van in m'n ogen.

Igor: Jij hebt gemakkelijk kletsen. Het gaat om miljoenen.

Polly: Alsjeblieft zeg. Dan mag je het al helemaal niet riskeren, dat je moeder ons hier zo zou vinden.

Igor: Hou op zeg. Dat zou een regelrechte ramp zijn.

Polly: Zie je wel. Dan is het ook maar beter, dat ik meteen vertrek. (*ze zitten inmiddels op de rand van het bed*)

Igor: Jammer, dat we elkaar niet vroeger ontmoet hebben. Met jou kan ik zo goed eh... zo gemakkelijk praten.

Polly: Ja, inderdaad jammer. (*geeft hem 'n hand*) Tot ziens dan maar.

Igor: Tot ziens.

Polly: Tot ziens.

Igor: (*houdt nog steeds haar hand vast*) En hartstikke bedankt.

Polly: (*verwonderd*) Voor wat?

Igor: Voor... voor alles. (*spontane omhelzing, wang tegen wang*)

Rita: (*vlot in de kleren en met koffer, voortvarend op via midden, roept*)
Hallo, hier ben ik. Igor, m'n kleine schavuit, waar zit je?

Igor: (*nog steeds in omarming, geschrokken*) Ma!

Rita: Och nee, hoe ontroerend! De jonge liefde! Zoiets raakt het moederhart. Maar overdrijf het niet, m'n jongen, men moet ook nog wat voor later bewaren.

Igor: (*opstaand en haar omarmend*) Maatje, eindelijk! Het is alweer zo lang geleden. En lekker vroeg ben je! Ik had je nog niet eens verwacht! (*Polly is ook overeind gekomen*)

Rita: Hoezo niet? Ik heb 't je toch geschreven.

Igor: Ja ja, maar je zou immers pas vanmiddag komen.

Rita: Maar Igortje toch! Het is immers vier uur in de middag. (*verzaligd*)

Oh, nog eens zo verliefd te mogen zijn, dat men zelfs de tijd vergeet.

Dat was bij je vader en mij precies zo.

Igor: (*onthutst*) Vier uur in de middag?

Rita: (*voortvarend*) En zou je me niet eens aan het charmante bruidje voorstellen? (*tot Polly*) Ik heb me zo op deze kennismaking verheugd.

Tijdens ons laatste telefoongesprek heb ik nog tegen 'm gezegd: deze neem je nu eindelijk, anders zal ik je op slag onterven. En dan wil ik natuurlijk binnen de kortste keren oma worden.

Igor: Ja eh, dit is... dit is eh...

Polly: (*het hem toefluisterend*) Polly.

Igor: Juist, ja. Zie je, ma, dit is nu mijn bruid Polly.

Rita: Polly? Maar je hebt me toch geschreven, dat ze Heleen heet!

(*opgewonden*) Igor, is dit alwéér 'n andere? Maar nu heb ik er wel genoeg van!

Igor: Nee nee, kijk, dat zit zo: ik eh...

Polly: Weet u, ik heet Polly-Heleen en Igor heeft er soms moeite mee voor welke van die twee te kiezen.

Rita: (*laatdunkend*) Mannen! Vertel mij wat! Ik ken ze toch. En jij zult er ook nog wel achterkomen.

Polly: Ja ja, maar ik zal mijn Igortje heus wel in het gareel houden hoor.

(*kust haar vingertop, drukt de vinger op zijn lippen*) Nietwaar, lieverd?

Igor: Ze..zeker. Ik eh, ik ben helemaal in de war.

Rita: (*verrukt*) Is hij niet enig? Precies zijn vader! Grenzeloos verliefd en niet meer toerekeningsvatbaar. Die heb ik, na het huwelijk, ook weer tot de werkelijkheid moeten terugroepen.

Polly: Ja, de meeste mannen verliezen al na het eerste "jij" hun verstand.

Rita: Ik hoor het al, wij begrijpen elkaar. En ik weet nu al zeker er vrede mee te kunnen hebben jou als schoondochter te krijgen. Maar ik zal je ook nog het een en ander over mijn Igor moeten vertellen hoor. Als kind heeft hij namelijk lang in bed geplast en...

Igor: (*onderbrekend*) Ma!

Polly: Ik zal 'm wel droogleggen, maakt u zich maar niet ongerust.

Igor: Moment zeg. Ik moet daar toch...

Rita: (*voortvarend*) Weet je, ik had hem vanwege zijn levenswandel al willen onterven. Voortdurend nieuwe vriendinnen, en dat is niet goed voor iemand van zijn leeftijd. Maar nu kan ik die twee miljoen, na het huwelijk, alvast op zijn naam laten zetten. Bij jou heb ik een goed gevoel.

Polly: (*spottend*) Wou je zonet nog iets zeggen, m'n allerliefste Igortje?

Igor: Ik wou... ik ben... ik ben dolgelukkig!

Rita: (*voldaan*) Dat staat op je gezicht te lezen. (*pakt haar koffer*) Maar kom zeg, nu ga ik me eerst een beetje opknappen. Waar mag ik naartoe?

Igor: (*doelt op rechts*) D..daar kun je alles vinden.

Rita: (*grinnikend*) Dan zal ik de tortelduifjes nu maar alleen laten. (*af*)

Igor: (*tot Polly*) Hoe durf jij het in je hoofd te halen om je uit te geven voor mijn verloofde?

Polly: En wie heeft mij in die hoedanigheid aan z'n moeder voorgesteld?

Igor: Ja, dat klopt. Neem me niet kwalijk. Maar wat moet ik nu?

Polly: Makkelijk zat: je moeder de waarheid vertellen.

Igor: (*ontzet*) De waarheid? Wil je me aan de bedelstaf brengen? Afgezien nog van die twee miljoen, heb ik alles wat je hier ziet, ook aan haar te danken.

Polly: Och, je moeder zal heus wel begrijpen, dat je vóór het huwelijk nog even stoom moest afblazen.

Igor: Ik vertrek met de noorderzon en ga in het klooster.

Polly: Dat moet jezelf weten, maar het zou wel zonde zijn.

Igor: Als ma hierachter komt, kan ik net zo goed meteen clochard worden.

Polly: Je doet maar. Ik ga nu in elk geval.

Igor: Zeg, wacht eens even! Je kunt me nu toch niet zomaar in de steek laten!

Polly: Hoezo? Wil je nog meer stoom afblazen?

Igor: Ik weet zelf niet wat ik wil, maar je zult toch nog even m'n verloofde moeten spelen.

Polly: Daar schiet je toch niets mee op. En wat doe je als die Heleen komt?

Igor: Ik zal haar de situatie wel uitleggen. Heleen heeft daar zeker begrip voor.

Polly: Dat wil ik dan toch nog wel eens zien. Bij Harm zou me dat nooit lukken. Maar goed, ik speel het spelletje wel mee. Op jouw verantwoording echter.

Igor: (*opgelucht*) Alvast bedankt zeg. Maar eh, waarom doe je het eigenlijk?

Polly: Nou ja, ik heb toch een beetje medelijden met je.

Igor: Alleen maar medelijden?

Polly: Ik wil niet, dat je moeder je gaat onterven. Dan zou ik eeuwig met 'n schuldgevoel rondlopen.

Igor: (*haar omarmend*) Jij bent een meid uit één stuk!

Kuyper: (*na kort klopje op via midden, verwonderd*) Heleen, vind je, dat zoiets op dit moment van de dag kan?

Igor: *(zich uit de omarming losmakend)* Oh, meneer Kuyper.

Kuyper: Igor? Wat heeft dit te betekenen?

Igor: Het is niet wat u denkt, meneer Kuyper.

Kuyper: Waar is Heleen? En wat doe jij *(doelt erop)* met een vreemde meid in bed? *(Igor en Polly trekken onopvallend hun schoenen aan)*

Igor: Waar uw dochter is, weet ik niet, meneer Kuyper, en deze vreemde meid is eh...

Polly: Ik ben eh... ik ben zijn therapeute.

Kuyper: Therapeute?

Igor: Ja, zij therapeutelt mij.

Kuyper: Wat heb je dan? Is het besmettelijk?

Igor: Tja, wat heb ik dan? Ik zit eh, ik zit...

Polly: In de klem.

Igor: Precies. Bij mij heeft zich iets klemgezet.

Kuyper: Erg? Ik bedoel, kun je desondanks toch kinderen verwekken?

Polly: Zijn vijfde ruggenwervel zit echt vast. Weet u, dat voelt, alsof men de hele nacht op 'n schoen heeft gelegen.

Kuyper: O ja, dat ken ik. Zoiets kan behoorlijk pijn doen.

Igor: Ik kan me nog nauwelijks bewegen.

Kuyper: Ja kijk, zo kun je natuurlijk niet de huwelijksnacht ingaan. Dat zou een te grote teleurstelling voor Heleen zijn.

Igor: Precies. Daarom heb ik mevrouw eh, hoe was de naam ook alweer?

Polly: Noemt u me maar gewoon Heleen.

Kuyper: U heet ook Heleen? Wat grappig. En u doet dus ook huisbezoek?

Polly: Meneer heeft immers moeite met het opstaan.

Kuyper: Ach zo. Daarom was u dus bij hem in bed. En, heeft het geholpen?

Polly: Dat is nog niet zeker. Daarvoor zou ik nóg eens moeten therapieëren.

Igor: Mij best, maar dan toch niet hier in alle openlijkheid.

Kuyper: Denk aan de huwelijksnacht. Heleen heeft zich extra gespaard voor die gelegenheid en verwacht veel van je.

Polly: Dan moeten we die vastzittende wervel toch los zien te krijgen. *(drukt Igor vanachter vast tegen zich aan, zet haar lippen tegen zijn mond en blaast haar wangen op, laat dit even duren)*

Kuyper: *(geïnteresseerd toekijkend)* Denkt u, dat dit helpt?

Polly: *(zich losmakend, diep ademhalend)* Zeker weten. Dit is een heel nieuwe methode. Terwijl ik vanachter z'n wervelkolom indruk, blaas ik hem van voren met lucht op. Dankzij de hierdoor ontstane innerlijke spanning, krijgt de wervel weer speling en schiet los.

Kuyper: Geweldig. De eerstvolgende keer laat ik u ook bij mij komen.

(tot Igor) En, hoe voel je je nu?

Igor: Als nieuw geboren.

Kuyper: Dat moet ik Heleen vertellen. Ik had gedacht, dat ze hier zou zijn.

Igor: Nee, bij mij is ze niet en ik kan me ook niet herinneren wanneer ik haar voor het laatst gezien heb.

Kuyper: Eigenaardig. Waar mag ze dan wél zijn? Ze gaat nooit weg zonder mij even 'n seintje te geven.

Igor: *(terloops en niet overtuigend)* Ja, ik maak me ook grote zorgen.

Kuyper: Nou, dat hoeft echt niet hoor. Heleen loopt heus niet in zeven sloten tegelijk. Maar ondertussen verheug ik me toch al echt op dat huwelijk, jongen. Dan zijn we eindelijk twee mannen tegen één vrouw.

Igor: *(niet overtuigend)* Ja ja, ik kijk er ook naar uit.

Kuyper: Dat mag je ook wel. Vandaag de dag zijn er niet veel meisjes meer, die als maagd in het huwelijk treden.

Polly: *(ogen ten hemel)* Jezusmina!

Kuyper: U bedoelt?

Polly: Ik bedoelde: laten we maar hopen, dat zijn rug tegen een dergelijke uitdaging bestand is.

Kuyper: Precies. En ook, dat hij er fysiek tegen opgewassen is. Het huwelijk wil lang niet altijd in paradijselijke toestanden uitmonden. Trouwen wordt vaak geassocieerd met leren bidden.

Polly: *(spottend, richting Igor)* U zegt het. Zo menige man gaat al vóór het huwelijk door het vagevuur.

Kuyper: Zeer juist. En menige slaapkamerdeur is de poort tot het voorgeborchte van de hel. Geloof u mij, ik weet waarover ik spreek.

Igor: Maar neemt u ons niet kwalijk, schoonvader, ik heb nu nog iets met m'n therapeute te bespreken.

Kuyper: Laat je niet storen, jongen, ga gerust je gang.

Igor: *(grijpt Polly bij 'n hand)* U wou me toch nog een spuit geven ter ontspanning van de spieren.

Kuyper: Oei, dat is een pijnlijke aangelegenheid. Maar ja, als het helpt.

Polly: Het is belangrijk, dat ze op de juiste plaats gezet wordt.

Kuyper: Ja, dat heb ik ook al gehoord. Ik wil dat wel eens van dichtbij bekijken.

Igor: *(Polly mee af nemend in links)* Nee, dat gaat nu niet.

Kuyper: *(hen nakijkend)* Door zo eentje zou ik me ook wel van alles willen laten doen.

Rita: *(op uit rechts)* Zo, en nu ben ik eens benieuwd hoe jullie het huwelijk... *(ziet Kuyper)* Neemt u mij niet kwalijk. Ik had gedacht, dat de kinderen hier zouden zijn. En eh, met wie heb ik het genoeg?

Kuyper: *(met lichte buiging)* Als u mij toestaat, mevrouw: Kuyper, van de gelijknamige firma Kuyper en Co.

Rita: Aha, u hebt dus een eigen zaak. *(doet wat aan d'r haar en trekt haar rok 'n stukje hoger; komt dichterbij)* En in welke branche, als ik vragen mag?

Kuyper: Langeafstandscondooms voor ooievaars.

Rita: *(wijkt terug)* Pardon? Waar ziet u mij voor aan?!

Kuyper: *(vrolijk)* Grapje, mevrouw.

Rita: Aha, ik heb dus met 'n echte lolbroek te maken.

Kuyper: Mijn motto is altijd: wie lacht, leeft langer. Daarom ben ik ook voor elk geintje te vinden. Maar om op uw vraag terug te komen: wij maken duikerpakken.

Rita: Goh, en daarmee kan men geld verdienen?

Kuyper: De zaken lopen als een trein, mevrouw. We kunnen de vraag gewoon niet bijbenen.

Rita: *(komt weer dichterbij)* En wat heeft u hierheen gebracht?

Kuyper: Ik ben de schoonvader.

Rita: Is dat weer een grapje?

Kuyper: Nee, ik ben de vader van Heleen: Bruno Kuyper.

Rita: Maar natuurlijk, Heleen! Dat me dat niet meteen is opgevallen. De gelijkenis is immers duidelijk. En ik ben de moeder.

Kuyper: *(verwonderd)* De moeder van Heleen? Is me dan soms iets ontgaan?

Rita: De moeder van Igor.

Kuyper: Ach zo zit dat. *(geven elkaar 'n hand)* Leuk kennis met u te maken. *(haar opnemend)* Gossie zeg, op de een of andere manier komt u mij bekend voor. Ik weet bijna zeker, dat we elkaar al eens eerder ontmoet hebben. Maar eh, hebt u Heleen al gezien?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto